

عنوان مقاله:

مطالعه تنوع مورفولوژیک جمعیت های زنبور عسل سراسر ایران بر اساس روش های آماری تجزیه خوشه ای و حداقل واریانس

محل انتشار:

مجله تحقیقات دام و طیور، دوره 4، شماره 3 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

خلاصه مقاله:

از آنجاکه صفات فنوتیپی، تنوع ژنتیکی مستقیمی را نشان می دهند، هدف از این مطالعه تنوع موجود در جمعیت های زنبور عسل که یکی از اهداف مهم در اصلاح نژاد زنبور عسل محسوب می شود، بوده است. بدین ترتیب در پاییز 93 از کلنی های زنبور عسل 16 استان کشور به طور تصادفی نمونه گیری و جمع آوری گردید. گروه بندی جمعیت کلنی های مورد بررسی بر اساس صفات کلیدی مورفولوژیک با روش تجزیه خوشه ای (PCA) و به روش حداقل واریانس وارد (WARD) مورد مطالعه قرار گرفت. از نتایج بدست آمده مشخص شد صفت طول خرطوم با طول پای جلو و طول پای عقب با همبستگی (68/0)، ایندکس b با قطر شکم با همبستگی (56/0)، و زاویه G18 با زاویه D7 با همبستگی (46/0) و همه این صفات روی بال جلو دارای سطح معنی داری با احتمال ($>0001/0p$) داشتند، که تفاوت معنی داری بین زنبوران عسل استان های مورد مطالعه را نشان می دهد. توده های زنبور عسل 16 استان براساس میانگین داده های صفات، ضریب تغییرات (طول بال جلو، عرض بال جلو، طول بال عقب، طول خرطوم، طول شاخک، طول پای جلو، طول پای عقب، ایندکس a، ایندکس b، قطر شکم، زاویه G18، زاویه A4، زاویه D7) به پنج گروه مجزا تقسیم شدند. بر این اساس استان های البرز، فارس، کردستان، زنجان در گروه یک، استان های بوشهر، لرستان، آذربایجان شرقی در گروه دوم، استان های قزوین و همدان در گروه سوم، استان های کرمان، اصفهان، گهکلیویه بویراحمد در گروه چهارم و در نهایت استان های آذربایجان غربی، اردبیل، مازندران و گلستان در گروه پنجم قرار گرفتند. بر این اساس می توان نتایج آنالیز PCA زنبوران عسل را در کلاستر بندی به 5 گروه مجزا دسته بندی نمود. این یافته ها جدایی مورفولوژیک توده های ایرانی و نژادهای خارجی را می تواند توجیه کند.

کلمات کلیدی:

تنوع، مورفولوژیک، زنبور عسل، تجزیه خوشه ای، حداقل واریانس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/896855>

